

Stk. 6 definerer hvilken stat, der skal anses for at være kildestat.

Stk. 7 bestemmer, at hvis der er en særlig forbindelse mellem debitor og kreditor (eller mellem de to og en tredjepart), og rentebeløbet af en eller anden grund overstiger det beløb, som uafhængige parter ville aftale, skal bestemmelserne i artikel 11 kun anvendes på det reelle rentebeløb. Det overskydende beløb må herefter beskattes i overensstemmelse med, hvilken indkomsttype det reelt er.

Stk. 8 indeholder en anti-misbrugsregel, hvorefter artiklen ikke anvendes, hvis lånearrangementet var indgået alene med det formål at drage fordel af artikel 11.

Artikel 12

Royalties

Beskatningsretten til royalties, som en skyldner i den ene stat (kildestaten) betaler til en modtager i den anden stat (bopælsstaten), er som udgangspunkt delt mellem kildestat og bopælsstat. Dette er ikke i overensstemmelse med OECD-modellen, som har ren bopælsstatsbeskatning af royalties, men svarer til FN-modellen.

Royalties kan beskattes i bopælsstaten, jf. stk. 1. Royalties kan som hovedregel også beskattes i kildestaten, jf. stk. 2. Kildestatens skat er dog begrænset til 10 pct. af bruttobeløbet af de betalte royalties.

Stk. 3 definerer, hvad der skal forstås ved royalties ved anvendelsen af artikel 12. Som en afvigelse fra OECD-modellen er det bestemt, at udtrykket royalties også omfatter vederlag for anvendelsen af eller retten til at anvende industrielt, kommercielt eller videnskabeligt udstyr.

Det medfører altså, at Mexico har ret til at beskatte vederlag for udleje af driftsmidler mv. på grundlag af vederlagets bruttobeløb. Som nævnt under bemærkningerne til artikel 8 er det dog aftalt i denne bestemmelses stk. 3, at fortjeneste, som et foretagende fra den ene stat opnår ved udleje af containere, kun kan beskattes i den pågældende stat. I artikel 23, stk. 4, er det aftalt, at et foretagende fra den ene stat, som beskattes i den anden stat af indtægt ved udleje af borerigge, kan vælge at beregne indtægten på nettogrundlag, som om indtægten kunne henføres til et fast driftssted i den anden stat.

I en protokol-bestemmelse i tilknytning til artikel 12 er det bestemt, at betalinger som vederlag for tekniske tjenesteydelser mv. skal anses for at være omfattet af henholdsvis artikel 7 om fortjeneste ved erhvervsvirksomhed eller artikel 14 om frit erhverv, med mindre der er tale om overførsel af oplysninger fra industriel, kommerciel eller videnskabelig erfa-

ring (know-how). Det er aftalt, at know-how skal forstås i overensstemmelse med OECD-modellen. Formålet med denne protokolbestemmelse er at begrænse anvendelsen af bruttobeskatning i kildestaten efter artikel 12. Derimod skal fx vederlag for levering af tjenesteydelser, hvor den ene af parterne påtager sig at benytte sit fags sædvanlige færdigheder, behandles efter artikel 7 eller 14, hvor kildestatens beskatning forudsætter, at den pågældende part har et fast driftssted eller et fast sted i kildestaten, og hvor kildeskattens beskatning sker på et nettogrundlag.

Såfremt royalties indgår i fortjenesten i et fast driftssted i kildestaten, og den rettighed eller ejendoms, som ligger til grund for de betalte royalties, har direkte forbindelse med det faste driftssted, skal royalties efter stk. 4 beskattes som erhvervsmæssig virksomhed og derfor beskattes efter artikel 7. Det samme gælder for royalties, der indgår i et fast sted, jf. artikel 14.

Stk. 5 definerer hvilken stat, der skal anses for at være kildestat.

Stk. 6 bestemmer, at hvis der er en særlig forbindelse mellem debitor og kreditor (eller mellem de to og en tredjepart), og royaltybeløbet overstiger det beløb, som uafhængige parter ville aftale, når der ses på den anvendelse, rettighed eller oplysning, som de betales for, skal bestemmelserne i artikel 12 kun anvendes på det reelle royaltybeløb. Det overskydende beløb må herefter beskattes i overensstemmelse med, hvilken indkomsttype det reelt er.

Protokollen indeholder en særbestemmelse, der er indsat på foranledning af Mexico, for at undgå en særlig type spekulation mod den Mexicanske assets tax. Assets tax er en minimum skat, der pålignes med 2 pct. på grundlag af aktivernes værdi. Den pålignes kun, når den ordinære skat er mindre end assets tax. Se nedenfor under artikel 24 »ophævelse af dobbeltbeskatning.« For at undgå assets tax har der været indgået salgs- og tilbagelejekontrakter, hvor den sælgeren fortsætter med at anvende aktiverne. Køberen modtager leasingbetalinger fra sælgeren – nu lejeren. Efter den foreliggende overenskomst, er sådanne leasingbetalinger royalties. I disse »sale and lease back« tilfælde er den udenlandske køber efter mexicansk lovgivning forpligtet til at svare assets tax. Foreligger der således sale and lease back forhold, hvor køberen er dansk, sælger og tilbagelejer mexicansk, finder protokolbestemmelsen anvendelse på forholdet. Efter bestemmelsen tager Mexico fuld assets tax, men giver i denne credit for royaltyskat efter intern mexicansk sats, der er 21 pct. af royaltybeløbet.

Den danske modtager af leasingindkomsten betaler ud over en evt. resterende assets tax, den almin-